

[Tyrøll]

Ligesom kommunisterne mener vi, at der er tale om en foræring her. Samtidig med at man altså fra socialdemokratiets side har medvirket, dels herinde, dels i fagbevægelsen, til at skære kraftigt ned på de overenskomstkrav, der er stillet fra forskellige dele af arbejderklassen, har man altså her vist, at man er villig til at forære millioner væk til arbejdsgiverne.

Det kan godt være lidt svært at finde ud af, hvor meget der egentlig er indgået i aftalerne under den ekstraordinære samling. Der stod ikke noget i tillægsbetænkningen i sin tid om, at der også skulle pålægges en ekstra kontrol med arbejderklassen. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få belyst lidt nøjere, hvorfor der i dette forslag er indeholdt, at det er en betingelse for refusion, at arbejdsgiveren har sikret sig dokumentation for lønmodtagerens uarbejdsdygtighed i disse 2 uger.

Hvad er målsætningen med det? Er det den evindelige jagt fra de borgerliges side på at få den helt store kontrol med arbejderne og det omfattende pjækkeri, som man åbenbart fra borgerlig side mener at der er i forbindelse med fraværet fra arbejdspladsen? Eller hvad er det egentlig, der ligger som målsætning bag ved, at man lige nøjagtig skal have dette med? Det er jo en ændring i forhold til før, så det kunne jeg da godt tænke mig at vide noget om.

Det er klart, at fra VS' side kan vi ikke medvirke til at gennemføre dette forslag, men det er jo også så uendelig ligegyldigt, for dette tro, håb og kærlighed-forhold er jo blevet etableret.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg har kun at takke de ordførere, som har givet positivt tilsagn, også tilsagn om en hurtig behandling af dette lovforslag. Men der er lige et par ord, jeg godt vil tilføje.

Selv om der ikke er så mange til stede i salen på nuværende tidspunkt, synes jeg dog, at jeg her ved dagens afslutning vil fortælle, hvor mange penge der denne dag i realiteten har været på bordet, hvis vi samler alle forslagene sammen. Det drejer sig nemlig om mellem 5 og 7 mia kr.

Det er ikke mange af disse penge, der er anvist muligheder for at skaffe, og man kunne egentlig godt som afslutning ønske, at alle

partiernes finanslovsordførere havde været her og kunne have medvirket til at fortælle os, hvor alle disse mange penge skulle komme fra.

Pilgaard Andersen (FP):

Det er hr. Jørgen Jensens bemærkninger, der kalder mig herop. Hr. Jørgen Jensen har en vis evne til at fordreje alle tingene. Det er nu engang bare sådan, at dagpenge er en omkostning, der er blevet lagt på arbejdsgiverne for nogle år siden, hvad der igen er med til at øge den konkurrenceforvriddning, som er sket i forhold til udlandet, og dermed er med til at lægge omkostningerne på virksomhederne.

Det, der reelt sker her, er, at vi letter nogle af omkostningerne for virksomhederne, og det er den vej, vi skal gå for i det hele taget at få folk i arbejde. Hr. Jørgen Jensen skal gøre sig klart, at hvis vi får den dagpengereform væk og får nogle ordentlige tilstande, vil der ske det, at arbejdsgiverne igen vil tage arbejdere ind. Fremskridtspartiet er i hvert fald det første parti, der ønsker, at vi skal komme den ulyksalige arbejdsløshed til livs. Det mener vi altså at vi kan gøre med dette lovforslag, der fjerner de væsentlige af de ulemper, der er ved dagpengeordningen.

Jeg synes faktisk, at man fra kommunistisk side skulle se lidt positivt på et sådant lovforslag, for det er virkelig gavnligt både for arbejderne og for virksomhederne. Der er ikke noget med at give arbejdsgivertilskud, det er en fuldstændig fordrejning af det hele.

Jørgen Jensen (DKP):

Det er ikke, fordi jeg synes, at bemærkningerne sådan set giver anledning til diskussion, men kunne vi ikke være enige om, at når man trækker andre ting ind i en debat, så skal man have sat sig ind i tingene.

Når man taler om konkurrenceforvriddning, så vil jeg bare understrege, at netop i de lande, vi handler med, har arbejdsgiverne langt større sociale udgifter, end de har herhjemme, så hvis vi skulle bringe det ind i billedet, skulle danske arbejdsgivere sandelig betale meget mere. Nu er det blot sådan, at de udgifter, der er i forbindelse med at have arbejdskraft, i og for sig er samlet, enten de så er samlet i de sociale udgifter eller i lønsommen.